

skulle stemme over; — jeg haaber, at den ærede Formand vil indsee, at der kan fremkomme stor Forlegenhed for dem, som ønske at om-tale netop disse to Affnit. Jeg kunde derfor ønske, at den ærede Formand mere klart og bestemt vilde udtale, om det staaer Medlemmerne frit for at diskutere de Spørgsmaal, der ere berørte ved Forslagets fjerde og femte Affnit, eller ikke. Hvis det sidste skulde være Tilfældet, vilde jeg finde det tilraadeligt, at Adressen strax overgaves til et Udvalg, der kunde behandle Sagen.

Formanden: Jeg skal hertil bemærke, at ved de Ytringer, jeg fremsørte, kan naturligvis ikke noget Medlem være afflaaret fra at udtale sig om, hvorledes han opfatter de Udtalelser, der foreligger i Adressen, og han maa da ogsaa være befriet til at motivere sin Opfattelse; men jeg troer, at der ved denne Motivering kan vises en vis Takt, som jeg ikke betvivler, at ogsaa det ærede Medlem vil iagt-tage.

Fischer: Jeg skal gjøre mit Bedste.

Konseilspræsidenten: Maa jeg til-lade mig at bemærke, at jeg ikke blot i enhver Henseende tiltræder, hvad der er ytret af den ærede Formand angaaende Thingets Kompe-tence, men jeg er tillige enig med ham i, at den Begivenhed, Thronskiftet, der er indtraadt, og hvorpaa Adressen nærmest begrundes sig, er saa dybt indgribende i Landets Forhold — og jeg skal dertil sige, at de Forhold, hvori Landet for Diebliffet er stædt, ere saa over-ordentlige og særegne — at jeg ikke paa Re-gjeringens Vegne skal modsætte mig Adressens Behandling.

Formanden: Jeg antager, at vi nu kunne gaae til Behandlingen af Sagen. Rigs-dagsmanden for Viborg Amts femte Valgkreds har Ordet.

Klein: Det er ikke mange Ord, hvormed jeg skal ledsage det Forslag til en Adresse, som her er indbragt af 7 Folkethingsmænd. Den væsentligste, og i Virkeligheden ene tilfreds-

stillende, Begrundelse af Forslaget, maa, saa forekommier det mig, søges i Begivenheder og Forhold, som ere Alle vitterlige, saavel som i selve Adresseforslagets Indhold. — Siden Rigs-dagen sidst var samlet, er Frederik den Syvende død, en Monark, hvis Minde vil være evigt velsignet i Danmark, blandt Andet og navnlig netop paa Grund af den frie Forfatning, i Kraft af hvilken vi i dette Diebliff have Sæde her i Salen. Det er forekommet Forslags-stillerne, at det vilde være naturligt og kun en Tilfredsstillelse af en dybt følt Trang hos Rigsdagens Medlemmer, saavel som hos Folket, at man ikke lader denne i Danmarks Skjæbne saa indgribende Begivenhed saa at sige passere forbi uden i den Anledning at fremkomme med en Udtalelse, og det har forekommet Forslags-stillerne, at det vilde være, baade naturligt og smukt at henvende Udtalelsen desangaaende til den Monark, der er kaldet til at indtage Hans Plads paa Danmarks Throne. Vel vide vi, at Rigsdagens Formænd allerede have haft Leilighed til at bringe vor nye Konge en Hyl-pustning paa Rigsdagens Vegne, og jeg for mit Vedkommende kan kun sige, at jeg med megen Tilfredsstillelse har været Vidne til de Udtalelser, der ved denne Leilighed ere frem-komne, men det forekommer os, at selve Be-givenheden er af en saadan Betydning, at der vel kan være Anledning til at fremkomme med, om jeg saa maa sige, en høitideligere og hyl-digere Udtalelse ligeoverfor vor nye Konge. Dog, det er ikke blot et Mindeord, der skulde tales, ikke blot en Hylpustning, der skulde frem-bæres for Thronens Fod; Liberne ere saa alvorlige, at det ikke kan være Andet, end at Tanken maa drages derhen til, om der ikke i Forbindelse hermed maa siges noget Andet. Farer, Befymringer og Trængsler omgive Landet. Vi vide Alle, hvorledes Fædrelandets Grændser ere overfledne af overmægtige Fjender, at rundtomkring i Thydsland ophidses Stemningen imod Danmark. Det er den Modtagelse, som Christian den Niende og hans Dynasti har modtaget af hans thidske Frænder, Brødre og Fættene, som det hedder i det diplomatiske Sprog, at de mere eller mindre have troet at maatte give efter for den ophidsede Folke-stemning, der gaaer ud paa at gjøre ham hans